

35

UCHWAŁA Nr 4 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 stycznia 1988 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymiennalnych i w clearingu w II obszarze płatniczym.

Na podstawie art. 30 ust. 4 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44, Nr 39, poz. 192 i Nr 47, poz. 226 oraz z 1987 r. Nr 33, poz. 181) w związku z art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181), art. 86 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 39, poz. 176, z 1986 r. Nr 39, poz. 192 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 193 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymiennalnych i w clearingu w II obszarze płatniczym (Monitor Polski Nr 35, poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

- a) w ust. 1 po wyrazach „w ust. 2 i 3 jest” stawia się przecinek i dodaje wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 4”;
- b) w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach „kontrahentów zagranicznych” skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „oraz wpływy za przewozy osób, pochodzące z odprzedaży walut wymiennalnych polskim bankom dewizowym”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podstawę odpisu dewizowego dla jednostek handlu zagranicznego stanowią:

- 1) nadwyżki wpływów w walutach wymiennalnych i w clearingu nad wydatkami dewizowymi, uzyskane w wyniku realizacji transakcji reeksportowych i specyficznych transakcji handlu zagranicznego o charakterze koniunkturalnym,
- 2) dodatnia różnica między kwotą wpływów w walutach wymiennalnych a kwotą dewizową uzgodnioną w umowie z dostawcą, jeżeli w umowie określono, że różnica ta będzie stanowić podstawę odpisu dewizowego dla jednostki handlu zagranicznego,
- 3) wpływy z dywidend przysługujących z tytułu udziałów w spółkach z udziałem zagranicznym w Polsce i spółkach za granicą.”

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, podstawę odpisu dewizowego dla dostawcy zmniejsza się o różnicę stanowiącą podstawę odpisu dla jednostki handlu zagranicznego.”

2) w § 4:

- a) w ust. 1 wyraz „wplacona” zastępuje się wyrazem „wykupiona”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wprowadza się jednolite stawki odpisów dewizowych dla grup towarów o podobnym stopniu przetworzenia oraz usług w wysokości:

- 1) 10% — dla towarów i usług o najniższym stopniu przetworzenia,
- 2) 20% — dla towarów i usług o niskim stopniu przetworzenia,
- 3) 30% — dla towarów i usług o średnim stopniu przetworzenia,
- 4) 40% — dla towarów i usług o wysokim stopniu przetworzenia,
- 5) 50% — dla towarów i usług o najwyższym stopniu przetworzenia.”

c) dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrami Finansów i Przemysłu zakwalifikuje towary i usługi do grup, o których mowa w ust. 2.

4. Dla jednostek handlu zagranicznego od wpływów określonych w § 3 ust. 3 pkt 2 stosuje się stawki odpisów dewizowych w wysokości stawki przysługującej dostawcy.

5. W przypadku realizacji eksportu, do którego pobrano dopłaty, z wyjątkiem jednolitej subwencji rolnej, przysługującą kwotę odpisów dewizowych pomniejsza się o 5%.”

3) w § 5:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Środki z tytułu odpisów od wpływów w walutach wymiennalnych i w clearingu oraz nabyte w trybie określonym w § 10 i 11 są gromadzone na wyodrębnionym rachunku majątkowym jednostki organizacyjnej, prowadzonym w polskim banku dewizowym w wybranej walucie wymiennalnej spośród walut określonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Środki na tym rachunku służą do finansowania wydatków na import, bez ograniczenia rodzaju waluty płatności.

2. Środki z tytułu odpisów od wpływów w walutach wymiennalnych są gromadzone na rachunku podstawowym jednostki organizacyjnej, prowadzonym w walucie rachunku, o której mowa w ust. 1. Środki na rachunku podstawowym służą do finansowania wydatków:

- 1) wolnodewizowych — zgodnie z wartością środków,
- 2) clearingowych — przy zastosowaniu przeliczników ustalanych przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą dla poszczególnych wpływów clearingowych.”

b) po ust. 2 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Środki z tytułu odpisów od wpływów w clearingu są gromadzone na rachunku dodatkowym jednostki organizacyjnej, prowadzonym w walucie rachunku, o której mowa

w ust. 1. Środki na rachunku dodatkowym służą do finansowania wydatków:

- 1) clearingowych — zgodnie z wartością środków,
- 2) wolnodewizowych — przy zastosowaniu przeliczników ustalanych przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą dla poszczególnych wydatków clearingowych."

c) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4;

4) w § 6:

- a) ust. 2 skreśla się,
- b) dotychczasowe ust. 3—7 oznacza się jako ust. 2—6,
- c) w ust. 3 dodaje się na początku zdanie w brzmieniu: „Jednostka handlu zagranicznego zawiadamia posiadacza rachunku o wpływie waluty w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia z banku.”,
- d) w ust. 6 wyrazy „w roku” zastępuje się wyrazami „w terminie”;

5) w § 9:

a) w ust. 1:

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) na zakup w polskich jednostkach handlu zagranicznego, na podstawie decyzji Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, towarów produkcji krajowej, będących przedmiotem eksportu wolnodewizowego o charakterze zaopatrzeniowym i inwestycyjnym. Rachunek majątkowy odpisów dewizowych kupującego obciąża się pełną wartością dewizową zakupywanego towaru, a producent może wykupić z tego tytułu odpis dewizowy według przysługującej mu stawki na rachunek majątkowy odpisów dewizowych. Łączna wartość tych zakupów jest ustalana corocznie przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w porozumieniu z Ministrem Finansów.”.

— dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) na promocję eksportu i akwizycję”.

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostka handlu zagranicznego może przeznaczyć środki gromadzone na rachunku odpisu dewizowego na finansowanie:

- 1) transakcji, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 1,
- 2) wydatków określonych w ust. 1, z wyłączeniem wydatków wymienionych w ust. 1 pkt 4,
- 3) udziału kapitałowego w spółkach z udziałem zagranicznym i spółkach za granicą,
- 4) importu dla usprawnienia własnej techniki działania handlowego.”;

6) w § 10 w ust. 1 wyrazy „przeznaczonej na eksport” skreśla się;

7) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Środki zgromadzone na majątkowych, podstawowych i dodatkowych rachunkach odpisów dewizowych oraz certyfikaty, o których mowa w § 6 ust. 5 i 6, mogą być odstępowane jednostkom gospodarki społecznej na zasadach określonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z Ministra

mi Finansów i Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.”;

8) w § 12:

- a) w ust. 1 w trzecim zdaniu wyrazy „ust. 6” zastępuje się wyrazami „ust. 5”,
- b) ust. 3 skreśla się;

9) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. 1. Środki na majątkowych rachunkach odpisów dewizowych są gromadzone w bankach prowadzących te rachunki. Środki przeznaczone na wydatki finansowane z rachunków zdecentralizowanych nie mogą być użyte na realizację innych płatności.

2. Środki będące saldami na rachunkach majątkowych mogą być wykorzystywane przez banki dewizowe do udzielania kredytów w dewizach, z tym że bank dewizowy jest zobowiązany do zapewnienia płynności prowadzonych rachunków odpisów dewizowych.”;

10) użyte w uchwale w różnych przypadkach wyrazy „Minister Handlu Zagranicznego” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą”.

§ 2. 1. Jednolite stawki odpisów dewizowych, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. b), będą wprowadzane w życie stopniowo w latach 1988—1990.

2. Do czasu wprowadzenia jednolitych stawek odpisów dewizowych na zasadach przewidzianych niniejszą uchwałą obowiązują stawki odpisów dewizowych, ustalone na podstawie dotychczasowych przepisów. Dla jednostki organizacyjnej, dla której nie została ustalona stawka odpisu dewizowego, stawkę tę określa Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

3. Obowiązujące stawki odpisów dewizowych może podwyższać Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą do poziomu jednolitych stawek, określonych w § 1 pkt 2 lit. b). W pierwszej kolejności będą podwyższane stawki jednostek organizacyjnych:

- 1) mających najwyższy udział eksportu w produkcji sprzedanej oraz spełniających wymagania efektywności w eksporcie,
- 2) przejmujących — w wyniku ograniczenia importu centralnego — jego finansowanie.

§ 3. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, kwalifikując towary i usługi do grup, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. b), będzie dążył do tego, aby w 1990 r. co najmniej 50% wartości importu było finansowane ze źródeł zdecentralizowanych.

§ 4. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą ogłosi w Monitorze Polskim jednolity tekst uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych od wpływów w walutach wymienialnych i w clearingu w II obszarze płatniczym (Monitor Polski Nr 35, poz. 266 i z 1988 r. Nr 4, poz. 35), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1988 r., z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 2 lit. c), w części dotyczącej pomniejszania kwoty odpisów dewizowych, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner